

Átok rátok delegátok!

Már nem is tudom: altassak-e vagy költsek,
Az első szirénahangra Belgrádba tódulnak,
A „napnyugati bölcsek”.

Akit neveztek véreskezűnek, hentesnek,
Most ismét a nagy balkáni Jani,
Tömjén és mirha, angyalszárnyak verdesnek.

Hajlongnak előtte, melegen rázzák a kezét,
Boldog vigyor a kamerába, hiába no,
Imádja, hogy ismét (és hanyadszor)
lövateszik.

Jöjjetek csak madárcák a selem díványra,
En már csak a fejem tudom csóválni.
(Belem kihányva.)

Megfejtés:

(Nem sajtóhiba. A kérdés is előkerült.)
Az ország népe.
Vassa a Grimaszt.)

TITKOS TERVET KÉSZÍT

A KORMÁNY

Vissza a cserekereskedelemhez

A kragujevaczi Zastava hatlövétű autó- és
stukkergyárban csirkével fizetik a dolgozókat.

A szebb (háborús) napokat megért nagy-
üzem, mint olvashattuk, krónikus pénzhi-
ánnyal küszködik eme fűszeres békeidőben
(hol van már a nyereséges srebrenicai hadmű-
velet!), és a decemberi fizetés egy részét kény-
telen volt az ügyfelektől beszerzett vágott csir-
kével törleszteni.

Januárban fizetés helyett üszőhúst ígértek,
de nem jött be, így direktben a melósok vil-
lanyszámláját térítették meg.

Amikor a pénzügyórság rajtakapta őket, a
jobb sorsra érdemes ellenőröket, néha kész
Yugo-gépkocsikkal próbálták lekenyerezni.

A Zastava-beli praktika csak a beavatlatla-
nokat lepheti meg. A GRIMASZ szigorúan bi-
zalmas értesülése szerint ugyanis a kormány
titkos tervet dolgozott ki a pénzforgalom fo-
kozatos kiküszöbölésére!

Állítólag már meg is kezdték a bankók ap-
ránkénti kivonását a forgalomból, ezért van
az, hogy a pedagógusok már csak három hó-
naponként kapnak fizetést, a nyugdíjak pedig
két hónapot késnek.

Az állam előbb e két kategóriánál kezdi
meg a kísérleteket – mivel a közvetlen terme-
lés szempontjából úgyis hasznavehetetlenek –,
és ha ők túlélnek, akkor a többieknek is beveze-
tik.

Az első szakaszba addig csökkentik majd a
fizetéseket, amíg az emberek el nem kezdik
hangosan szidni a rezsimit, akkor kiosztanak
köztük néhány fagyasztott csirkét.

A második etapban teljesen eltűntetik a
pénzt, és bevezetik az őskorban már kiválóan
bevált cserekereskedelmet.

A kormányhoz közel álló szakemberek –
miután alaposan áttanulmányozták a kínai
szocialista modellt – rájöttek, hogy a gazdaság
belátható időn belül úgysem képes annyit fi-
zetni, hogy az fedezze a megélhetési költsége-
ket. Ezért egyszerűbb, ha semmit sem fizet, de
azt legalább határidőre teljesíti.

Az üzemek a felhasznált nyersanyagot ter-
mékekkel törlesztik, amit a háziipar más áru-
cikkért cserél el.

Így fokozatosan bejáródna, hogy egy mo-
tor nélküli Yugo-gépkocsiért 3 450 625 broj-
lert kell leguberalni. A motorért pedig még
1 230 000- et. A visszapiillantótűkőr 84 kilog-
ramm üszőhúsba, vagy 23 vekkerórába kerül-
ne.

Nincs messze tehát a nap, amikor vala-
mennyién natúraban kapjuk majd a lózungot.
Csak azt fogom élvezni, amikor a kor-
mányelnökök egy híztott sertéssel és öt zacskó
pattogatott kukoricával fizetik ki.

És akkor még jól is járt az a disznó. Mert
máshoz is kerülhetett volna.

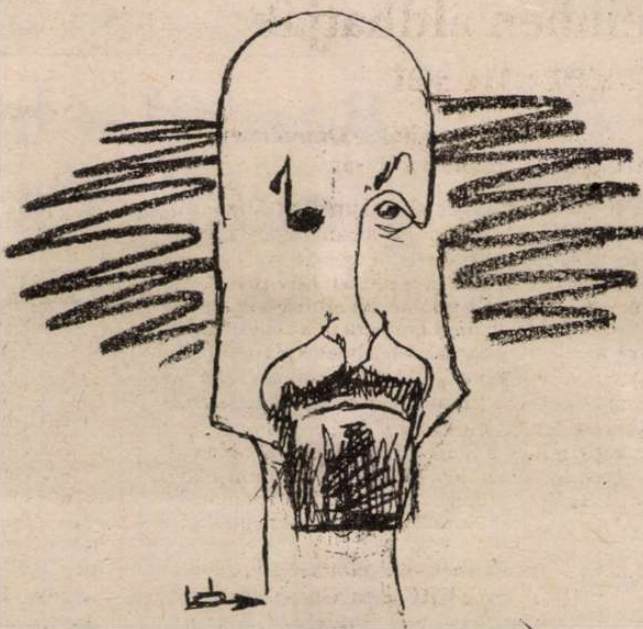
Rajzok, tehát vagyok

A karikatúra annyiféle, ahány féle nevetés létezik, én elsősorban a felismerést
kísérő mosolyra pályázom.

Így vall művészetéről Kaján Tibor, a magyar karikatúra doyenje, akinek szép
gyűjteményes kötetéből Thomas Mann portréját választottuk ki.

PANOPTIKUM

A Grimasz minden embere: SZABADOS GYÖRGY

Jazzkeleti bölc

Egykori érdemes katona, aki azóta is arra vár, hogy a volt magyar hadiak visszafoglalják
régie fészkeket. Ilyen megfontolásból lakik a visegrádi várral szemben: onnan nézi, lesi
hogy föltámadnak-e vajh a magyar királyok. Udvartartásához hozzátartozik a MAKUZ, a
Magyar Királyi Udvari Zenekar, amely elhúzza a nótáját minden arra sertepertelő hege-
dűsnek a háztetőn. Nála még a violinkulcs is magyar, sőt claviokulcs, csak hogy a vonót
kikerülje. Az ügy érdekében, mint a Pannon-tenger habjaiban eltűnt sziget utódállama,
Hunnia muzsikusa, a szigetközi politikát kívánja elmélyíteni a japán-magyar örök barátság
és szellemi gáncsnélküliség hirdetésével. Nála soha nem megy le a Nap a Sion-hegy mögé,
ezért emlegeti mindig a Bibliát, csak éppen a bűnük kérdésében vannak fenntartásai.
Meggyőződéses fehér. Liszt Ferenc halálos ágyán azt suttogta, hogy csak neki szabad díjat
adni, a többi billentyűs ügysem éri meg mellette, diadalt arasson a hangszer fölött. A Duna-
kanyari és a Meótusz menti zenerajongók hada alternatív Nobel-díjat adott neki, mert
amikor muzsikáját hallgatják, tudják, hogy nyugodtan szennyezhetik a környezetet, mert
nincs aki védje. A legprominensebb kottaszakértők egybehangzó véleménye alapján hó-
súnk szinte beavatási szertartásnak véli a zongorajátékot, miközben ő úgy gondolja, hogy
a szabad zenét szereti, nem a szabadost. Ceauschitzben Elfelejtett énekeket dúdolt, a
Rozsdamezón Tánccenét komponált, miközben a Szarvassá vált fiak Periferikus koncertet
rögtönöztek a Világporral hintett Időzenében.

Büntetett utóéletű jazz-zongorista. Hangszere tájélegű, szinte csak az országon kívül
használatos általa. Pentatóniában csak az urál-altáji nyelvjárást beszélik, azt is felső-kiotói
dialektusban. Ebből rájöhetünk, hogy minden jazz eredete magyar, ami ugyancsak nem
meglepő, mert ő még orvosilag is bizonyítani tudja, hogy a japánok is magyarok, csak a
honalapításkor elferdült a szemük.

MONDOLAT

Az nevet utoljára,
akinek a hóhér
csiklandozza meg
a talpát.

B. Z.

A Grimasz kérdése:

Ki éli túl, hogyha a diktátor gépe
– melyen egész családja utazik – Cip-
rus előtt a tengerbe zuhan?

(Megfejtés a KÓPÉ alatt)

LEXIKON

CSIKLÓ 1. Bozótosok környékét kedve-
lő mozgékony állat (Hetaera Lubrica), a
vázcsikló rokona. Alapjában visszahúzó-
dó természetű, de ha ingerlik, megva-
dul. Fő előfordulási helye az Altáj és vi-
déke. 2. Egykori, s immár újra működő
közlekedési eszköz Budapesten. Az Alag-
út bejáratától kiindulva föl-le jár.
CSIPKEVERŐ Integrált áramkörök osz-
tályozására szerkezetváltás folytán átkép-
zett szövípári munkás.
CSÍPÓFOGÓ Csárdást ropó legény.
CSÍPTETŐ Madáretetők borítóüvege.

TÍMÁR György

TŰSÁROK

Nem mind arany, ami fénylik

A tüntető tanár nem szív Marlborót, de
kaphat egy munkásosztályfőnöki megróvót.
Ügye – nem érti a gügye – eleve veszve. Mert
mit mond az eszme? Ideje, hogy a pedagógu-
sok tudomásul vegyék: aki nem a hatalomnak
dolgozik, ne is egyék!

A tanár, ki most tüntetve húrt feszít, fűtül
arra, hogy az ő béremelésével a szakorvos ve-
szít? Hiába foglalkozik ő az ifjú nemzedék ne-
velésével, alapterének növelésével megbom-
lana a kereseti arány az értelmiségi szférában.
Márpedig ebben az érásban az orvos, ki rende-
lőben rendöl, nem kereshet annyit, mint egy
rendőr.

Ki ugyan a medicinát nem ismeri, s pe-
dagógiát sem tanult, de a leckét gumibottal
belédveri: Tudja meg Dragaš és Horgos: itt
túl sok az orvos, s ha még professzor is sze-
gény, alig jut rá fejenként három verőle-
gény.

Holott a főnök csak úgy fogja a választáso-
kat megnyerni, ha a karhatalom képes lesz a
választótestületet megverni. Aki tehát normá-
lis, belátja, a kérdés nem formális, a probléma
nem alaki: feszegeti-e valaki:

Arányos-e a zsarubér az útéssel, mit rád a
zsaru mér?

(A gyengébbek kedvéért: A főnök a ve-
sédre egyet csapat, nem gyógyít ki egy or-
voscsapat.)

